

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w C.

przy uczestnictwie Z. W. i J. W.

o wpis hipoteki przymusowej zwykłej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 maja 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Z. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 27 listopada 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca zażalenie;

oddala wniosek Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania Z. W. wniósł zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w postanowieniu z dnia 27 listopada 2009 r. i domagał się uchylenia tego postanowienia w zaskarżonej części. Wskazywał na naruszenie § 7 ust. 1 i § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2002 r. Nr 168, poz. 1349 ze zm.). W zaskarżonym postanowieniu w części objętej tym zaskarżeniem zasądzono na rzecz uczestnika postępowania Z. W. od wnioskodawcy (Skarb Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w C.) kwotę 307 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zostało złożone w imieniu uczestnika postępowania Z. W., a z treści uzasadnienia tego środka odwoławczego nie wynika, że złożono je także w imieniu uczestniczki postępowania J. W. Radca prawny L. S. został wezwany do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych zażalenia poprzez przedłożenie stosownego pełnomocnictwa procesowego obejmującego umocowanie do reprezentowania w postępowaniu przed Sądem Najwyższym - pod rygorem odrzucenia zażalenia (zarządzenie z dnia 19 lutego 2010). W wykonaniu tego zarządzenia radca prawny - L. S. przedłożył pisemne pełnomocnictwo procesowe udzielone przez J. W. W piśmie kierowanym do Sądu (z dnia 17 marca 2010 r.) wspomniany radca potwierdził fakt udzielenia mu umocowania przez J. W.

W związku z tym, że w terminie zakreślonym w zarządzeniu z dnia 19 lutego 2010 r. radca prawny L. S. nie przedłożył stosownego umocowania uczestnika postępowania Z. W. a zażalenie z dnia 2 stycznia 2010 r. nie zostało - jak stwierdzono wcześniej - złożone także w imieniu uczestniczki postępowania J. W., należało je odrzucić jako niedopuszczalne (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. i w zw. z art. 398²¹).

W związku z tym, że radca prawny L. S. nie dysponował pełnomocnictwem procesowym Z. W. (uczestnika postępowania), a wniósł zażalenie w imieniu tego uczestnika, należało - kierując się treścią art. 102 k.p.c. – oddalić wniosek Skarbu Państwa o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.